

MARIÁNSKE NOVINY ČERVENÍK

Číslo 22

IV. ročník

25.12.2011

- Slovo na úvod
- Aktuality
- Chystáme
- Anketa
- Božia marináda
- Škola ticha
- Ježiš alebo slnovrat
- Halooó Červeník, tu Írsko
- Z vášho pera
- Partnerstvo
- Už viesť prečo?
- Dobrú chuť!
- Liturgia a všedný deň
- Krížovky
- Tento poznáte?

SLOVO NA ÚVOD

SNEH, ALEBO PLÁŽ?

Zima a iskrivý sneh, stromček a teplo pri peci, vianočka, kapor, sladkosti, darčeky, cesta na „polnočnú“ zasneženou krajinou... Každý z nás by povedal, že to sú pravé Vianoce (Vianoce bez snehu považujeme tak trošku za krivdu).

Viete si ale predstaviť, že na južnej pologuli sú Vianoce práve v najhorúcejšom ročnom období? Že práve začínajú letné prázdniny? Že pri mori začína plážová sezóna? Že si tam nevedia predstaviť Vianoce bez rozkvitnutých kvetov v záhradách a bez horúcich večerov?

„Nevedela by som si predstaviť Vianoce, keby to naozaj malo byť takto,“ povedala by čierna mamička pri africkom mori a ukazovala by pri tom na obrázok so zasneženými smrekmi. „Na „polnočnú“ sa predsa kráča tropickou nocou osvetlenou svetlicami.“

Čo teda patrí k Vianociam? Sneh, alebo dovolenka na pláži? Patrí ku ním výhradne jediné - posolstvo pastierom: „Zvestujem vám veľkú radosť!“ A dôvod tejto radosti? Dôvod svetlicami ožiarenej tropickej noci? Dôvod tichého šťastia z rodinného tepla, keď je vonku mrazivo? Dôvod je jeden jediný: „Dnes sa nám narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ Túto radosť zdôvodňujú aj ďalšie miesta zo svätého Písma: „Prejavila sa Božia dobrota, ktorá prináša spásu všetkým ľuďom.“ „Ľud, bývajúci v temnotách, uvidel veľké svetlo.“

Je to naozaj tak? Neusvedčuje nás súčasná situácia z klamstva? Hoci sa spomínaný Spasiteľ sa narodil pred vyše 2000 rokmi, či sa denodenne nestretáme s toľkými temnými stránkami sveta?

Musíme si uvedomiť, že **BOH PRÍCHODOM BOŽIEHO SYNA NEZAHNAL IHNEĎ TEMNOTY NOCI, ALE POSTAVIL DO TEJTO TMY SVETA VEĽKÉ SVETLO.**

**MLČANIE NÁM
UMOŽŇUJE
VIDIEŤ VŠETKO
V INOM SVETLE.
LEN TEN, KTO
SA NAUČIL
MLČAŤ, BUDE
SCHOPNÝ
DOTKNÚŤ SA
SRDCA BLÍŽNE-
HO.**

MATKA TEREZA

Možno si spomíname na rôzne umelecké stvárnenie betlehemskej scény. Vo všetkých umeleckých slohoch je rovnaká: v temnej stajni leží v jasliach Božie Dieťa, ako jediný **ZDROJ** svetla. Jeho lesk **OŽARUJE** okolie a tváre okolostojacích- Márie, Jozefa, pastierov. Ich postavy nie sú úplne vo svetle, ale ich oči sú plné svetla. Noc zostala, ale nie je to už nepreniknuteľná strach naháňajúca temnota. Je v nej prítomná **NÁDEJ**.

Je rozumné zapaliť vo svojom srdci malé svietielko dobroty a lásky ku všetkým, ako nariekať nad tmou a skazenosťou sveta.

KRESŤAN JE REALISTA: nezastiera si oči pred skutočnosťou. Vie o temnote, v ktorej sa ocitá svet, ale vie aj o víťazstve Božieho svetla a raduje sa z neho.

A verte, potom je už úplne jedno, či toto radostné posolstvo prežívame „na snehu“, alebo „na pláži“.

Prajem vám, aby ste mali stále prítomnú vianočnú radosť v srdci.

Váš brat Matej

Aktuality

✓ NAŠE HODY

V tomto roku červenícke Hody pripadli na 20. novembra. Predchádzala ich Hodová zábava (19.11.), ktorú usporiadala TJ Slovan Červeník. V nedeľu sme sa už všetci tradične zišli vo farskom kostole. Atmosféra bola počas svätej omše sviatočná a rodinná. Vo veľkej miere k tomu prispela aj naša Dychová hudba a skupina Mladí huslisti, ktorí svojím vystúpením dotvorili slávnostný rámec bohoslužieb. Veľmi pekne im za to dăkujeme.

✓ ADVENTNÝ KONCERT

Nasledujúca nedeľa (27.11.)

bola poznačená tiež kultúrou. Dolnopovažské združenie Pramene, Reštaurácia Miháliková v kooperácii s Rímskokatolíckym farským úradom zorganizovali Adventný koncert hudby a slova. V preplnenom farskom kostole Obetovania Panny Márie, pod réziou Mareka a jeho manželky Katky Bielikovej, dostali priestor 30 účinkujúci virtuózi. Z ich hudobných nástrojov zazneli skladby starých aj nových majstrov. Odmenou za estetický zážitok bol dlhotrvajúci potlesk prítomných.

✓ ŽLKOVCE - RATKOVCE

Dôstojný pán Jozef Holko, farár z Malženíc a brat Matej slávili 1. decembra svätú omšu na začiatku predvianočného stretnutia seniorov zo Žlkoviec a z našej filiálky Ratkovce. Po nej bol slávnostný program v sále Obecného úradu v Žlkoviach, počas ktorého účinkovali deti z miestnej ZŠ a folklórna skupina z Malženíc. Tešíme sa, že sa táto krásna udalosť stáva tradíciou.

✓ ZÓNA BEZ SANTA CLAUSA

V nedeľu (4.12.) sme spolu s našimi deťmi (a bolo ich cca 130 😊) privítali vzácnu návštěvu. Prišiel biskup z Myry. Dúfame, že viete kto to je. Keby ste však náhodou zabudli, bol to sv. Mikuláš. Tento deň bol pre nás všetkých školou lásky: učili sme sa obdarovať a súčasne tešiť sa z obdarovania.

✓ KAROTKA

Pod týmto názvom sa skrýva Združenie telesne postihnutých a seniorov našej obce. 7.12. malo svoju výročnú schôdzku, na ktorú bol pozvaný náš brat Matej. V mene celej červenickej farskej rodiny pozdravil toto milé a životaschopné spoločenstvo.

✓ ZBIERKY NA PODPORU FARNOSTI

Raz za mesiac mávame zbierku na ekonomickej pozdvihnutie farnosti. Získané peniaze nám pomáhajú pokryť nevyhnutné bežné režijné náklady farnosti a zvyšok sa stáva základom na naplnenie „červenického sna“ ☺☺☺- stavbu ČFC (červenického farského centra). Vaše milodary prezádzajú nielen vašu štedrosť, ale odkrývajú aj chápavosť vášho srdca. Pomohol si? Chceš pomôcť? Vďaka! Názov nášho farského účtu a jeho číslo: Rímskokatolícka Cirkev, Farnosť Červeník Číslo účtu: 20297905/6500

✓ VEĽAVRAVNÉ TICHO

Tešíme sa, že túžba duchovne rášť je v našej farnosti stále živá. Prejavuje sa to nielen účasťou na svätých omšiach a prijímaním sviatosti zmierenia, ale aj modlitbovými stretnutiami manželských párov, ktoré sa konajú každú stredu, vždy v inej domácnosti. Ak chcete o nich viac viedieť informujte sa u pána Ing. Juraja Koptáka.

✓ FARSKÁ RADA (FR)

Centrálnou tému stretnutia bolo oboznámenie sa s aktuálnym stavom riešenia rekonštrukcie resp. výstavby farskej budovy. Brat Matej spomenul, že 8.12. otec arcibiskup spolu s riaditeľom ABÚ navštívil našu farnosť a zaujímal sa o daný problém. Obaja vyjadrili pretrvávajúce odhadlanie pomôcť nám. Ďalším bodom bola príprava na Noc kostolov, ktorá bude

1.6.2012, a do ktorej sa naša farnosť chce zapojiť. V rámci diskusie sa jednotliví členovia mali možnosť vyjadriť k tejto aktivite. K tvorbe programu pozývame všetkých farníkov, aby svoje návrhy priniesli do konca januára do sakristie. Vďaka.

✓ DEŇ ZMIERENIA

Tradičná predvianočná svätá spoved bola 13.12. v Ratkovciach (spovedali 2 kňazi) a 15.12. v Červeníku (spovedali 7 kňazi). Ďakujeme vám, za dôveru k službe Cirkvi, ktorú ste prejavili hojným prijatím sviatosti zmierenia.

✓ SVÄTÉ OMŠE (NIE)LEN PRE DETI

Pravidelné stretnutia s deťmi, ktoré na budúci rok pôjdu na prvé sväté prijímanie bývajú každý piatok počas večernej sv. omše. Podarilo sa nám vytvoriť na bohoslužbe vzácnu rodinnú atmosféru, ktorú často dotvára aj vystúpenie farského spevokolu Heaven Choir. Na tieto stretnutia pozývame všetkých. Prídeťte?

**PRVÉ DOTYKY NAŠICH
(VAŠICH)
DETÍ SO STOLOM LÁSKY.**

✓ BOMBA

Predvianočný týždeň bol bohatý na dary. Rozmýšľali sme... Vyberali sme... Kupovali sme... Všetko pre to, aby sme prekvapili našich najbližších. Aj naša farnosť dostala dary. Prvý sa volá pani Terézia Paulovičová a druhý Anton Vančo. Reagovali na výzvu brata Mateja a rozhodli sa prijať službu kostolníkov v našej farnosti. Tešíme sa na spoluprácu.

✓ JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ

Chceš spolu s nami príjemne prežiť oslavu sviatku Božieho narodenia? Pozývame ťa na Jasličkovú pobožnosť, ktorá bude 25.12. o 15:30 vo farskom kostole v Červeniku. Možno bude aj vianočný punč! ☺☺

✓ POĎ SA UVOLNIŤ

Chceš stráviť záver roka v peknom prostredí? Pozývame ťa na silvestrovský výstup na Marhát (748 m n.m.). Výstup na Marhát počas Silvestra je to pravé orechové ako si spestriť sviatočný deň. Jedinečnosť tohto vrchu spočíva v tom, že je na ňom rozhľadňa, z ktorej uvidíte nevídane. Ako na dlani budeťte mať až tri samosprávne kraje a to Trnavský, Bratislavský a Nitriansky. A ak k tomu vykúzli „matka príroda“ i krásnu bielu perinu, idylka je dokonalá. Kto má záujem nech sa prihlási do štvrtka (29.12.) budť v sakristii kostola alebo na interneto-vej stránke (www.cervenik.fara.sk).

✓ TICHO VERZUS HLUK

Je zvykom, že na prelome rokov v našich obciach sa strieda streľba petárd s farbou ohňostrojov. K týmto aktivitám ponúkame jedinečnú alternatívu. Pre tých, ktorí sa chcú stísiť, bude na Silvestrovskú noc otvorený farský kostol od 23:30 do 00:30. Podľaj aj ty zažiť TICO S BOHOM!

✓ A ZASE PLESÁME

Radosť sa dá prejaviť rôzne. Slovom, spevom i tancom. 27.1.2012 ju vyjadríme na Farskom plese, ktorý usporiada spolu naše a leopoldovské rímskokatolícke cirkevné spoločenstvo. Podujatie bude v reštaurácii u Mihálka. Začne o 19 hod.

Chystáme

CHVÁLTE PÁNA V JEHO SVÄTYNI... CHVÁLTE HO NA JEHO VZNESENEJ OBLOHE... CHVÁLTE HO ZA JEHO ČINY MOHUTNÉ... CHVÁLTE HO ZA JEHO NESMIERNU VELEBNOSŤ... VŠETKO ČO DÝCHA NECH CHVÁLI PÁNA!

ČO HOVORIA O VIANOCIACH PREDSTAVITELIA CIRKVÍ?

- 1. Ako prežívate vy a cirkev vianočné sviatky?**
- 2. Aké je vaše posolstvo pre ľudí?**

Peter Holbička

rímskokatolícky kňaz

1. Vianoce sú predovšetkým oslavou narodenia Božieho Syna Ježiša Krista na túto zem. Boh vo svojej nekonečnej láske išiel tak ďaleko, že nám dáva to najcennejšie, čo má - svojho Syna. Prostredníctvom neho chce byť medzi nami. Vianočné obdobie sa začína v predvečer sviatku Narodenia Pána 24. decembra a končí sa sviatkom Krstu Pána Ježiša 11. januára. Je to čas radostnej oslavky, že Božia láska sa rodí

v našich srdciach. Počas týchto dní oslavujeme Svätú rodinu Ježiša, Máriu a Jozefa ako vzor pre všetky naše rodiny. Je to čas zastavenia a vzájomného obdarúvania sa.

2. Nebojme sa otvoriť Božej láske a prijať Ježiša Krista do svojich sŕdc. V jasliach sice vidíme malé bezbranné dieťa, ale ono chce rásť a prinášať poľoj, radosť a lásku. Bude aj náročný, spravodlivý, ale vždy ponúka svoje milosrdenstvo a priateľstvo. Staňme sa svedkami Božej prítomnosti a lásky v tomto svete!

Emil Turiak

gréckokatolícky kňaz

1. V slávení liturgie sú Vianoce vyvrcholením adventu – dejinného času túžobného očakávania príchodu Spasiteľa ľudstva na túto Zem. Vianoce sú naplnením Božích prísľubov – keď Boží Syn fyzicky vstupuje v podobe človeka medzi nás a začína faktickú realizáciu diela našej spásy. Túto reálnu skutočnosť si sprítomňujeme množstvom biblických čítaní siahajúcich od pradejného človeka až po reálny fakt samotného narodenia Dieťaťa Božieho Betleheme zo svätej Panny. V narodení Krista a v jeho živote na tejto Zemi môžeme hmatateľne cítiť rozmer nesmiernej nežnosti a lásky, ktorou obohacuje svoje okolie ale i celé ľudstvo. Zároveň je pre nás príkladom i výzvou pre život postavený na zdravých Stvoriteľových hodnotách vyvierajúcich z hlbky srdca a duše človeka. Jeho príchodom medzi nás sa zmenil charakter dejín univerza, pozdvihol nás opäť k pôvodnej dôstojnosti a postavil každého jedného z nás pred opäťovnú možnosť rozhodnúť sa o smerovaní nášho života tu i vo večnosti.

2. Boží pokoj – nech preniká život každého jedného z nás, aby sme v jeho objatí boli schopní citlivu vnímať vanutie jeho Ducha, plniť poslanie určenia človeka a rozdávať okolo seba dary jeho lásky.

Tibor Máhrik

kazateľ Cirkvi bratskej

1. Vianoce sú pre nás vzácnym časom, ved' si pripomíname veľké tajomstvo, kedy „slovo sa stalo telom“, neviditeľný Boh zostúpil medzi nás ako dieťa do rodiny. Bohoslužba v rodine i v cirkevnom zbere má preto veľkú dôležitosť. Cirkev bratská nemá predpísanú liturgiu, preto máme slobodu a priestor kreatívne vyjadriť svoju radosť a úctu k nášmu Bohu. K slovu sa dostávajú deti i mladí, rôzne hudobné nástroje, poézia, dramatizácie, multimédiá. Sme evanjelikálna cirkev, preto v centre bohoslužby aj počas Vianoc ostáva Písmo sväté, jeho čítanie a rozjímanie nad ním. Vyhľadávame jednoduchosť liturgie, aby bohatstvo zvesti Božieho slova vyniklo ako betlehemskej svetlo v tme.

2. Zvyky sú krásne, ale skrývajú v sebe veľké nebezpečie. Ich formy môžu zakryť obsah, ktorý je dôležitý. V darčekoch pod stromčekom sa môže stratiť dar najvzácnejší - Boží Syn, Mesiáš, Ježiš Kristus. V úsilí zabezpečiť náročnú prevádzku hostín a slávností nám môže uniknúť to, že Boh chystá hostinu pre svoj ľud - svadbu Baránkovu. A bola by fatálna chyba, keby sme raz nemohli na ňu pristúpiť a to len preto, že sme boli zahľadení do seba a nie do tvare Toho, o kom Vianoce vlastne sú. Prajeme milým čitateľom odvahu hľadať ticho, v ktorom začujú Boží hlas a pôjdu za ním. Stojí to za to! Bez Krísta v srdci budeme totiž sláviť Vianoce ako pohania.

Pavel Frankl

predseda Židovskej náboženskej obce

1. Židia na rozdiel od kresťanov neoslavujú vianočné sviatky čo je dané tým, že Židia stále ešte očakávajú príchod vykupiteľa - mesiáša, a teda sa nestotožňujú s hlásaním kresťanov, že týmto vykupiteľom je Ježiš z Nazaretu. V období kresťanských Vianoc oslavujú Židia sviatok Chanuka. Je to sviatok pripomínajúci úspešné povstanie Makabejcov proti tyranii gréckeho kráľa Epifanosa IV., 167 rokov pred našim letopočtom. Sviatok trvá 8 dní a je nazývaný aj sviatkom svetiel. Postupne sa zapalujú sviečky na svietniku používanom len pre tento sviatok, každý deň jedna naviac. Je to sviatok veselý, deti dostávajú darčeky a môžu sa hrať rôzne hry. Druhý pohľad na vianočné sviatky je pohľadom praktického života. Majorita spoločnosti, a Židia mimo Izraela žijú v Európe obklopení kresťanskou majoritou, oslavuje vianočné sviatky, sviatky mieru a pokoja. Duchom možno tento kresťanský sviatok porovnať s najväčším židovským sviatkom Jom Kipur, Dňom zmierenia. Teda Židia nemajú problém stotožniť sa s duchom sviatkov mieru a pokoja. Pohodu svätočných dní spojenú s kaprom či zákuskami nájdete vo väčšine židovských rodín u nás spolu s chanukovým svietnikom či šiškami, ktoré sú jedným z typických pokrmov Chanuki.

2. Mohol by som napísť veľa viet ale vyslovím len dve myšlienky, ktoré by mali rezonovať vo všetkých z nás bez rozdielu vierovyznania, farby pleti, národnosti či veku. Ži a nechaj žiť. Pokoj ľuďomobrej vôle.

Marián Kaňuch

farár Evanjelickej cirkvi a.v.

1. Vianoce sú jedným z kľúčových sviatkov kresťanských cirkví. Tešíme sa na tieto dni. Vianoce sú zvláštnym magnetom pre mnohých ľudí. Do kostolov prichádzajú vtedy ľudia, ktorí počas roka nezvyknú chodiť, ale cez Vianoce to vnímajú ako niečo potrebné. Vidia, že Vianoce majú aj hlbší význam ako len rozdávanie darčekov. Tešíme sa na všetkých, ktorí prídu medzi nás. Chceme, aby cez Vianoce v kostole prijali niečo, čo sa inde priať nedá. Božiu lásku.

2. Chceme osloviť všetkých návštevníkov našich chrámov dobrou správou o Pánovi Ježišovi Kristovi a povzbudiť ich k tomu, aby Pána Ježiša a spoločenstvo Božieho ľudu vyhľadávali častejšie aj počas roka. O Pánovi Ježišovi bolo povedané, že v „Jeho meno budú dúfať národy“ (evanjelium podľa Matúša 12,21). Je našim prianím a poslaním, aby čím viac ľudí dúfalo v meno Ježiš Kristus. Aby ľudia vkladali celú svoju životnú dôveru a nádej v Krista. Aby aj v čase rôznych kríz, nepokojovali ľudia našli pokoj, lásku, nádej. Našim posolstvom je tiež, aby narodený Kristus bol pre všetkých ľudí hlavnou pomocou a Záchrancom z hriechov. Lebo preto sa Ježiš narodil, aby vyslobodil ľudí z hriechu. (ev. podľa Matúša 1,21). Narodil sa, aby vyslobodil ľudí z poviaznosti, z neodpustenia. Narodil sa, aby slepí videli, hluchí počuli, chromí chodili aby stratení boli nájdení. Zajatí zachránení. Celé Jeho posolstvo je naozaj dobrá, fungujúca zvest aj pre súčasného človeka.

Juraj Cuper

pravoslávny kňaz

1. Pravoslávna cirkev nesviatkuje Vianoce, ale Narodenie Isusa Christa. Sviatky trvajú tri dni. Prvý deň si pripomínajú Narodenie Isusa Christa, druhý deň Zbor Presvätej Bohorodičky a tretí deň Štefana. Sviatky trvajú od 24. decembra po Juliánskom kalendári, ktoré prípadajú na 7. januára po gregoriánskom kalendári. Pravoslávna cirkevná obec má v Žiline asi 100 členov a bohoslužby vykonáva v kaplnke v nemocnici. Sú to pre nás sviatky radosti, pokoja a rodinnej pohody. S radosťou ich očakávame. Radosť pramení z Daru Božej milosti, ktorú oznamujú anjeli betlehemským pastierom „zvestujem vám radosť veľkú.“ Áno, prameňom a zdrojom tejto radosti pre nás je dar, ktorý dostávame z neba v osobe Isusa Christa, Syna Božieho.

2. Stávame sa zvestovateľmi spasiteľa, keď sa navzájom pozdravujeme: Chrisos raždajetsa! Áno, on sa stále rodí, a my si navzájom oznamujeme

túto radostnú zvest' jeho narodenia, našim krásnym kresťanským pozdravom:
Christos raždajetsja! A odpovedáme: Slávime Jeho.

Pozdravujem kresťanov dobrej vôle a želám im šťastné prežitie roždestvenských sviatkov a požehnaný Nový rok 2012. Kiež narodený Mesiáš Isus Christos obdarí všetkých nás svojimi milostivými darmi, láskou, pokojom, radosťou a Božím požehnaním.

...čítanie na pokračovanie /2/.....

Božia marináda

Zbavit' sa pripútanosti

Väčšina z nás sa nedokáže s ľahkým srdcom odpútať a vytvoriť v sebe viac miesta pre Boha. Naše srdce nie je prázdnou zívajúca dvo-rana, skôr preplnená skriňa. A tak sa zvyčajne nehrnieme pred ostatných so zdvihnutou rukou a nekričíme: „Ja! Ja! Mňa si vyber, Bože! Urob vo mne prázdne miesto!“ Väčšinou sa tiško držíme v úzadí. Prešmykneme sa až na samý koniec radu v nádeji, že si nás Boh nevšimne. Dúfame, že bude mať plné ruky práce s ostatnými a nás nechá na pokoji. Nemám pre vás dobrú novinu: takáto taktika možno funguje, ale len chvíľu. A potom príde okamih, ked' Boh zameria svoju láskyplnú pozornosť aj na nás, a potom pozor! Zošle nám do cesty utrpenie alebo nepríjemnú zmenu sce-nára, pretože utrpenie dokáže s nami urobiť to,

na čo my sami nemáme silu alebo odvahu. Vyprázdní nás. Zbaví nás pripútanosti. Vytvorí v našom vnútri prázdny priestor. Preto svätci vítali utrpenie. Uvedomovali si, že práve ono je rozhodujúcou prísadou Božej marinády – zmäkčí a odpúta ich srdce, ako by to oni sami nedokázali. Dlhé roky som si takého „nelipnúceho“ kresťana predstavovala ako človeka, ktorý sa tak zbavil emócií, tak sa povzniesol nad okolnosti, že ho nič nemôže zasiahnuť. Myslela som si, že títo ľudia majú emocionálne EKG rovné ako čiara, takmer bez zmien.

Rozhovor s „odpútaným“ človekom by som si predstavovala asi takto: „Nešla by si na obed?“ – „Čo ja viem, je mi to jedno.“ – „Kam by si chcela ísť?“ – „Je mi to fuk.“ – „Čo by si si dala, rezeň alebo rybu?“ – „To je jedno. Rozhodni ty.“ Neviem ako vy, ale vo mne taký človek vzbudzuje túžbu skočiť mu po krku! Najradšej by som na neho za-

kričala: „Haló! Je tam niekto? Budť taký láskavý, zostúp na zem a správaj sa ako človek!“ Nie sme anjeli, sme ľudské bytosti. Boh nás stvoril aj s našimi ľudskými slabostami, názormi, kladnými či zápornými postojmi. Môj syn má rád basketbal. Mňa tento šport začal zaujímať, až ked' sa mu Michael začal venovať. Ja milujem tanec, môj syn ho vníma ako tú najotravnejšiu vec na svete.

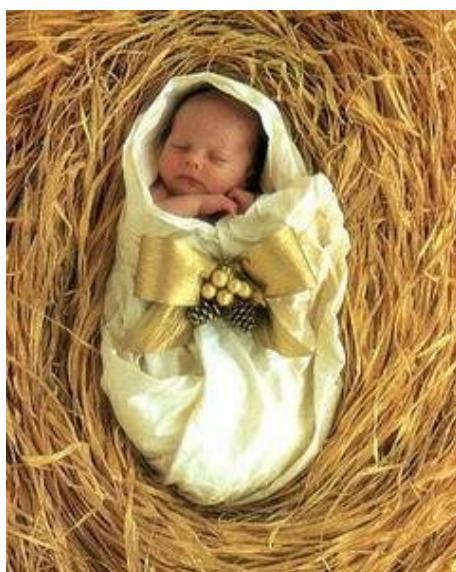
A tu je pes zakopaný: ak teda veríme, že Boh nás stvoril aj s našimi sklonmi a záľubami, ako potom nedovoliť, aby nás ovládli? Ako nedopustiť, aby nezabrali všetok náš vnútorný priestor a nevytlačili z neho Boha?

Katrina J. Zeno – nezávislá spisovateľka, autorka mnohých článkov a kníh, ktoré sa v Amerike stali bestsellermi. Katrina je jednou zo svetových prednášateľov na medzinárodných konferenciach na tému Teológia tela Jána Pavla II., z ktorej získala bakalársky titul v odbore Teológia na Františkánskej univerzite v USA.

-www.smn.sk-

ŠKOLA TICHA

PANE, VIANOCE SÚ ZAČIATKOM TVOJEJ BEZMOCNOSTI. ZAČIATKOM, NA KTORÉHO KONCI JE SMRŤ. PANE, ĎAKUJEM TI ZA LÁSKU, KTORÁ TEBOU ZAČÍNA. ĎAKUJEM ZA BUDÚCOSTЬ, KTORÁ JE V TVOJEJ MOCI. ĎAKUJEM TI, ŽE SI SA NARODIL..

JEŽIŠ ALEBO SLOVORAT?

Povedať kresťanom, že Vianoce sú sviatkami slnovratu znamená pobúriť ich sprofanovaním toho pre nich najposvätniešieho a pripomienku na totalitné temno, kedy sa popierala ešte aj historicita Ježiša Krista.

Ale paradoxne je tomu práve tak Vianoce sú sviatkami slnovratu! Už preto, že kalendárne padajú na deň zimného slnovratu.

Aj preto, že sviatok Kristovho narodenia začali kresťania sláviť v deň rímskeho po-hanského sviatku.

Chceli ho prekryť iným Slnkom a iným svetlom. Tým, ktorý ako piše Ján v slávnostnom Prológu k svojmu evanjeliu, osvecuje každého človeka, prichádzajúceho na tento svet.

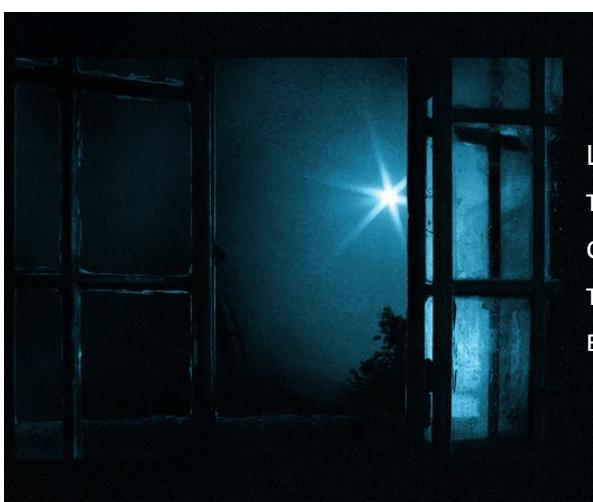
Vianoce, lepšie povedané narodenie Boha a človeka zároveň, znamenajú však ešte ďaleko viac než zvrat v cykle striedania ročných období, začiatok predĺženia sa dní a pribúdania svetla v doslovnom alebo symbolickom význame.

Vianoce znamenajú zásadnú zmenu v plynutí času. Znamenajú "naplnenie čias". Väčšinou sa pod týmto výrazom chápe dozretie obdobia očakávania a príchod mesiánskych čias. Vianoce však znamenajú naplnenie času ako takého.

Chronos, čas ako plynutie, beh sekúnd, minút, hodín a dní sa mení na kairos, čas milosti a naplnenia. Čas sa stáva súčasťou večnosti.

Je zaujímavé, že na túto skutočnosť ponúka zaujímavé pohľady práve originálny židovský filozof Franz Risenzweig vo svojej Hviezde spásy. Priznáva, že kresťanstvo má lúč svetla a židovstvo je plochou, na ktorú tento lúč dopadá. Židovstvo pomáha podľa neho kresťanstvu pochopiť niečo, čo je možné len ak Boh vstupuje do času, proprium a originalitu kresťanstva. Nazýva ho epochou, situáciou keď v čase máme účasť na večnosti. Každý drobný skutok, odohrávajúci sa v čase, je v spojení s Bohom večný, je súčasťou jeho života a

teda súčasťou Božej večnosti.
Táto téma

sa vôbec netýka len akéhosi abstraktného

filozofovania. Každý človek žije v čase a zápasí s časom. A je svedkom paradoxu, že čím lepšie sa čas snaží využiť, tým rýchlejšie mu uniká, čím plní život sa snaží prežívať, tým rýchlejšie ho stráca.

Mnohé náboženstvá ponúkajú recept na spomalenie plynutia času, na stísenie sa, spočinutie v prítomnosti, v meditácii. Sú to iste osožné veci. Ale neriešia podstatu problému. Každému postupne "prevažuje nažité nad nežitým", ako to poeticky hovorí Milan Rúfus. Spojenie

večného Boha a v čase žijúceho človeka sa reálne stalo len v Ježišovi Kristovi, vo chvíli jeho narodenia.

Preto len v Ježišovi Kristovi je možné zachrániť čas, a preto ho každý potrebuje, či už sa nazýva ateistom či vyznávacom ktorýchkoľvek náboženstiev.

Pochopiť a priať Vianoce znamená začať mať čas, znamená to, že "večnosť začína už dnes" ako hovorí titul istej knihy. Znamená to kvalitatívne úplne novú hodnotu každého dobrého činu. A

potrebu konať len dobro. Čo je zlé, teda nezľúčiteľné s Bohom, je večná strata, pekelné vyprázdňovanie života.

Ked' sa zahŕbime do teologických a liturgických textov, počnúc prvými storočiami, či do prejavov ľudovej zbožnosti, na pozadí tej stále čarovnej a očarujúcej sviežosti možno v riadkoch i medzi riadkami vyčítať práve toto: Vianocami sa mení tok času od strácania a rozpadu smerom do -Zdroj: SITA, Marián Gavenda-večnosti,

Haloooó Červeník, tu Írsko

Celá naša farnosť dostala vzámy pozdrav od sestry Eviny Ješkovej, ktorá žije v tichu ženského redemptoristického kláštora v írskom Dubline. Uverejňujeme ho v plnom znení a súčasne jej k Vianociam prajeme, nech jej dá Novonarodený milosť, aby sa ona sama stávala každý deň väčším a väčším darom pre Boha a pre ľudí.

+ M!

Drahí Červeničania!

Vyprosujem vám od jasiel' Kráľ'a sveta bojnost' darov lásky, pokoja a radosti.

Ježiš zostúpil z neba...

...aby sme my mohli vystúpiť do neba.

Stal sa synom človeka...

...aby sme sa my mohli stať deťmi Boha.

Zaodel sa smrtel'nosťou...

...aby sme my dosiahli večnosť s Bohom.

Chudobný a malý v jasliach...

...predsa obobačuje každého kto pride ku nemu.

Kráľ ukrytý v maštieli rozdáva najväčšie bohatstvo života.

Modlim sa za vás a nosim vás v srdci.

Sr. Evina

Dublin 2011

VIANOČNÝ PRÍBEH

Počas sviatočných dní Vianoc sa vznáša vo vzduchu niečo čarovné. Ticho a očistujúco pôsobia snehové vločky vo svetle večerných lámp, keď pomaly utícha pracovný zhon dní. Všade cítiť pokoj, akoby zastal čas. Vôňa drobného vianočného pečiva sa mieša s vôňou horúceho punču či medoviny a nad tým všetkým sa vznáša všade prítomná pojkná hudba vianočných kolied. Je to všetko očarujúce, určite poznáme tú vianočnú atmosféru, ale predsa len nám k tom niečo chýba.... Veľmi pekne to vyjadruje jedna poviedka.

Kedysi dávno zvolali zvieratká snem. Líška sa spýtala veveričky: "Čo pre teba znamenajú Vianoce?" Veverička odpovedala: "Pre mňa znamenajú Vianoce krásny stromček ozdobený množstvom žiariacich sviečok a cukrovinkami, ktoré mám tak veľmi rada." Líška sa pripojila so svojou predstavou: "Pre mňa, samozrejme, nesmie chýbať voňavá pečená husička. Bez pečienky by to ani neboľi skutočné Vianoce." Do debaty sa pridal medved: "Vianočka! Na Vianoce musím mať obrovskú sladkú vianočku!"

Straka si zasnene povzdychla: "Podľa mňa sú na Vianoce najdôležitejšie krásne a ligotavé šperky a ozdoby. Na Vianoce sa predsa musí všetko ligotať." Somárik, ktorý to už nemohol vydržať, sa rýchlo zmocnil slova: "Ach, vari ste sa všetci zbláznili? Ved' na Vianociach je najdôležitejší Ježiš! Azda ste na to už zabudli?"

Aj my si položme otázku, nezabudli sme nato? Myslím, že sa nám to niekedy stáva. Pri zhone a zabezpečovaní všetkých našich zvykov sa to stane. Lenže, všetko to čo vymenovali zvieratká – stromček, vianočka, cukrovinky

a určite aj veľa iných vecí, darčeky, koledy, vyjadruje to pravý význam Vianoc? Iba čiastočne, ale nie úplne.

Evanjeliová zvest, ako ju zapísali evanjelisti Matúš a Lukáš, vďaka ktorej sa Vianoce stali súčasťou aj našej kultúry, neho-vorí o tom, že

Vianoce sú o láske medzi ľuďmi. Hovorí o Bohu, ktorý má rád človeka a aby to dokázal, stal sa jedným z nás. Ježiš narodený v Betleheme je úžasný, senzačný dar pre každého, kto má vieru. Tento dar je pre nás dôkaz Božieho štedrého dávania, Boží dar – Ježiš - spôsobil trvalý nový vnútorný stav, ktorý charakterizujú tri zázračné slová: pokoj, radosť a láska. Každý človek, veriaci - neveriaci sa pousiluje nebyť druhému človeku vľkom, ale blíznym. Máme sa radi, sme k sebe milší a vyjadrujeme to tak, že si posielame krásne želania a obdarúvame sa. Je to všetko veľmi pekné, ale kto toto dokáže iný ako to malé dieťatko v jasličkách – Ježiš. Hlavne pre toto by sme nemali zabúdať, ako tie zvieratká, čo znamenajú pre nás skutočné Vianoce. Na to tajomstvo, ktoré Vianoce majú, skrže malého Ježiška, to vidíme na deťoch. Detská dušička vníma tieto sviatky s očakávaním. Čaká na ten okamih, kedy začne zdobiť vianočný stromček, kedy sa pod ním akoby šibnutím čarovného prútika zjavia darčeky. To nadšenie,

keď malé nemotorné ručičky trhajú papier a priam bez dychu otvárajú svoje darčeky. Naše srdce poskočí pri pohľade na žiariace očká a pocit, že sme niekoho spravili šťastným, sa nedá opísť slovami. A to hreje človeka viac, ako teplý kožuch. Chceme vrátiť čas a stať sa znova tým dieťatkom, znova prežiť bezstastne tento radostný čas, nemyslieť na všetky starosti, ktoré máme. Aj takéto pocity môžeme prežívať v našich rodinách, pre ktoré sú tieto chvíle dôležité. Spájajú a zhromažďujú členov rodiny, posilňujú putá, sú bohatstvom pre celú rodinu. Udržiavanie a rozvíjane rodin-

ných zvykov dáva členom rodiny silný pocit spoločenstva. Vzájomné dobré priania medzi ľuďmi, podávaním rúk so slovami prajem šťastné a veselé Vianoce, je tiež zvykom, ktorý nás spája s týmto obdobím.

Nezabúdajme v čom skutočne pre nás spočíva význam Vianoc, bez čoho nie sútie pravé Vianoce. Je veľmi pekné a chvályhodné obdarovať sa hmotnými darčekmi. Ale myslím že oveľa krajší darček ktorý môžeme jeden druhému dať je prejavoviť vnútorný pokoj a radosť z prežívania Vianočných sviatkov.

-Terezka Sobotová-

Objektív Ivky Čelovskej

HĽA, STOJÍM PRI DVERÁCH A KLOPEM. KTO POČÚVNE MÔJ HLAS A OTVORÍ DVERE, K TOMU VOJDÉM A BUDEM S NÍM VEČERAŤ A ON SO MNOU.

ZJV. 3,20

Myšlienky

**DOKONALÁ KRÁSA JE OBRAZ,
MAĽOVANÝ RUKOU ŠTVORITEĽA.**

**POZEMSKÁ KRÁSA JE ODRAZ,
PONÁŠAJÚCI SA NA PRVÝ OBRAZ.**

Dáši Bezákovej

**RELATÍVNA KRÁSA JE SPOCHYBNENIE EXISTENCIE KRÁSY,
KTORÁ JE ODRAZOM SVOJHO DOKONALEHO VZORU.**

Miesto, kde sa zem dotýka neba

Stará legenda rozpráva, že dvaja mnísi v istom kláštore vyčítali z kníh, že na konci sveta je také miesto, kde sa zem dotýka neba. Rozhodli sa, že pôjdu hľadať toto miesto. Sľúbili si, že sa nevrátia, dokiaľ nenájdú to tajomné zákutie zeme. Prevandrovali kus zeme, prezili neopísateľné dobrodružstvá, natrpeli sa nedostatku, mnohých vecí sa museli zrieknuť, nie jedno pokušenie odvrátili. Ale vedeli jedno: nemôžu sa vrátiť, lebo tam na konci cesty čaká na nich Pán Boh. Postačí len zaklopať a vojsť, tak to bolo napísané v starých knihách. Nakoniec, po mnohých rokoch, podvečer našli – zdalo sa – to, čo tak dlho hľadali: dvere do neba. Jemne stlačili kľúčku a s tlčúcim srdcom vošli dnu. Onemeli. Stáli vo svojom kláštore, vo svojej izbe. Vtedy pochopili, že miesto, kde sa zem dotýka neba, sa nachádza tu na zemi, na tom mieste, kde nás Pán Boh postavil.

ŠŤASTIE?

Znova sú tu Vianoce, sviatky pokoja a rodiny. Je to obdobie ticha, plné akéhosi tajomstva a spomienok. Tichá noc, Svätá noc je tu. Radujte sa v Kristovi, najmilší. Radujte sa, lebo už v krátkej dobe po oslavе Narodenia Krista zažiari aj sviatok jeho Zjavenia. Medzitým sa stihneme rozlúčiť so Starým rokom a ocitneme sa v Novom roku 2012.

V týchto radostných chvíľach si takmer všetci ľudia na svete želajú pevné zdravie a šťastie. Čo znamená pre nás zdravie, to hádam každý pochopí. Jednoducho je to stav, v ktorom jeho organizmus pracuje bezchybne, teda normálne. Ale so šťastím to nie je až také jednoduché. Kedy je človek šťastný, čo to znamená? Šťastím môže byť pre žiaka jednotka z matematiky alebo aj to, že ho práve dnes učiteľ nevyvolal. Mal

šťastie smädný, keď sa konečne dostal k poháru vody, či ten čo spadol z rebríka a nič sa mu nestalo alebo zlodej, ktorého neprichytili keď kradol, atď? Myslím, že podoby šťastia ľudí na tomto svete nikto nezráta, je ich veľmi veľa. Čo človek potrebuje, aby si uvedomil, že má šťastie? Krása, bohatstvo, či luxus sú veci príjemné, ale šťastie neprinášajú. Šťastie, ten ľahko polapiteľný pojem, znamená pre každého niečo iné. Stačí si však uvedomiť, že človek je smrteľný tvor. Šťastie potom môže spočívať aj v tom, že vôbec žijeme. To, že sa ráno prebudíme, je už dostatočný dôvod byť šťastným aj keď sa niekedy prebúdzame do trápenia.

Želať niekomu pevné zdravie a šťastie na Vianoce alebo Nový rok je veľmi pekný zvyk. Ľudia to určite vo väčšine myslia

úprimne. Ale viem ja aké šťastie želám niekomu alebo opačne, viem ja aké šťastie mi to vlastne želá môj priateľ? Všetci vieme, že šťastie to nie je dlhodobý alebo trvalý stav človeka. Sú to vždy len krátke chvíle, doslova okamihy. Držíš sa minulosťi, zdá sa ti dôležitou, lebo si ju prežil a dôverne ju poznáš. Bolo to však včera a dnes už nad ňou nevládneš. Nemôžeš na nej už nič meniť ani vylepšovať. Myslíš na budúcnosť? Vieš si ju predstaviť vo svojej fantázii, želať si alebo túžiť po niečom, po šťastí. Ale budúcnosť ešte neexistuje. Ako ju teda môžeš ovplyvniť? Máš k dispozícii len súčasnosť alebo prítomnosť. Tá je, ale krátka. Možno si ani neuvedomíš jej hodnotu a je preč. Iba prítomnosť je v tvojej moci. Len tú ovládaš. Z toho vyplýva, že nás život sa skladá vlastne iba z akýchsi kratučkých časových úsekov, ktoré treba veľmi zodpovedne využívať, pretože len počas nich môžeme ako tak ovplyvňovať budúcnosť. Preto je aj naše pozemské šťastie kratučké. Položme si otázku: „Možno dosiahnuť trvalé šťastie?“ Trvalé šťastie je ako mozaika zložená z malých radostí. Jednoducho toto šťastie je akoby odmena za morálny a cnostný život. Absolútne šťastie možno dosiahnuť iba vo večnosti.

Podľa materialistického chápania sa šťastie chápe ako akási zákonná alebo vrodená túžba po šťastí v pozemskom živote a preto táto túžba musí byť základom všetkej morálky. Ľudstvo má vraj už dosť všetkého odriekania a tzv. cnosti,

zdržanlivosti a mravnosti. Ono prahne dnes po výdatnej strave, telesných rozkošiach, nádhere, tanci, hudbe atď. Masy už nechcú znášať s kresťanskou trpezlivosťou pozemské trápenia a biedu, ale túzia po šťastí, blaženosťi už tu a teraz. Na zemi. A nie až po smrti v nebi.

Kresťania poznajú tri základné cnosti: viera, nádej a láska. Teda viera v Trojjediného Boha, nádej v jeho milosť a láska k Bohu. Kresťania sa nemusia úplne zriecknuť blaha a pozemských radostí, ale musia sa zbaviť otrockej závislosti na nich.

Ak človek má zdravie a veľa peňazí, stáva sa takmer vždy otrokom svojich chúťok. Ak sa zdravie alebo peniaze začnú strácať, takému sa zrúti jeho svet.

V tomto prípade mu zostáva jediné a pravé dobrodenie a to, že existuje Boh a Boh, ktorý ho vždy vypočuje a pomôže v jeho trápeniach. Dokonca môže všetky svoje trápenia obetovať Bohu.

Poznáme veľa prípadov, že sa obdobie kríz v živote rieši samovraždou.

Mnohí „špekulanti“ sa utešujú, že stačí pári minút pred smrťou oľutovať svoje činy a Boh, ktorý je nekonečne milosrdný im odpustí a tak získajú absoluútne šťastie po smrti. Verím tomu, je to naozaj pravda. Treba však poznať kedy nastanú tie posledné minúty života. To keby sme vedeli, tak máme po starostiah. Vznikli by však iné starosti. A možno ešte väčšie ako sme mali.

-J. Vančo-

Partnerstvo

Učiť sa z konfliktov

Veľká škoda spôsobená na plechu auta na diaľnici v mieste opráv. Starší manželský pár. Ona neustále kritizovala jeho štýl jazdy, on sa bránil proti jej neprestajnému mrmlaniu. Opäť hádka. Vo svojom hneve si on nevšimol vývesného ceduľu upozorňujúcu na zmenu v premávke a vpálil priamo do nej. Polícia sa pýta jeho ženy, či to ani ona nezbadala. Jej odpoveď znie: „Jasné, že som tú tabuľu aj nápis videla, ale môj muž si i tak nikdy nedá odo mňa nič povedať. Tak som držala hubu.“ Tento príbeh sa objavil v jedných novinách.

Ozajstný pokoj alebo mocenský boj

Za pretrvávajúcu hádku a neriešené konflikty vo vzťahoch vždy platíme cenu. Tu to bola škoda na plechu, u iných sú to hlboko narušené vzťahy, osamelosť, zlomené manželstvá a emocionálne zmätenej deti.

Ako je to u vás? Máte doma ozajstný pokoj alebo neustály mocenský boj? Ten môže byť aj veľmi subtílny. Ozajstný pokoj znamená, že nikto sa necíti znevýhodnený a všetci zúčastnení sú uvoľnení a spokojní. Nie je to vynútené „zloženie zbraní“, ktoré jeden či všetci zachovávajú iba zo strachu z niečoho ďalej horšieho.

Konflikty patria k životu, lebo my sme jednoducho rozdielni. Len zriedkavo sa nájdú také manželské konštelácie, v ktorých sa spolu ľudia nehádajú. Každý má svoj individuálny životný príbeh, nazbieral dobré i zlé životné skúsenosti z oblasti konfliktov a vyvodil si z toho vlastné uzávery.

Ako pristupujete ku konfliktom? Ste

„umierňovateľ“ alebo „potláčateľ konfliktu“, alebo je hádka pre vás super športom? Každý pár, každá rodina si musí naciobiť a rozvinúť svoj vlastný zrelý model správania počas konfliktu, aby sa hádka nestala ničivou silou. Máte také čosi? A podľa čoho sa to zrelé pozná?

Ked' sme boli čerstvými manželmi, neexistovali žiaľ na túto tému žiadne semináre ani poradenstvo, ani knihy. Museli sme si sami nájsť cestu. Často sme sa učili z vlastných zlých skúseností. Prelomom bolo, keď sme sa začali späť dívať na prekonané konflikty a premýšlať, ako sme vtedy a vtedy mohli inak reagovať. Až podnes pracujeme na vytváraní tohto modelu správania počas konfliktu a stále sa učíme niečomu novému. Domáci pokoj sa u nás stáva stabilnejším a trvácejším.

My s Christom sme dosť skoro zistili, že konflikt je ukončený až vtedy, keď sa jeho riešenie nestane záťažou pre ani jedného zo zúčastnených osôb. Inak sa zvykne vrátiť už po krátkej zotavujúcej pauze a často s väčšou intenzitou. Dohodli sme sa, že obaja musíme byť spokojní s výsledkom. Niekedy sme našli dobrý kompromis, inoke-

dy jeden ustúpil, potom zase druhý. Ale sa teda, že sa potrénujeme v tzv. „jabolí aj také situácie, kedy sme museli spolu pred Bohom zápasíť o riešenia.

„Mierové rozhovory“, ale ako na ne?

Pochopili sme, že až vtedy prišiel pravý pokoj, keď sme si vzájomne odpustili, kde už prebiehali pokojnejšie a rýchlejšie sa sme sa v návale hnevú pozraňovali. To vyriešili. Potom sme tiež zistili, že u nás trvalo rozdielne dlho, ale občas k nedorozumeniam a hádkam dochádzalo jedného z nás vyšli vykupujúce slová: „Prosím ťa, odpusti mi ...“

Po odpustení sme sa dokázali ohliadnuť ktoré sme mali spolu viest. Museli sme späť. Zhodnotili sme situáciu a premýšľali, sa teda zamyslieť, čo treba zmeniť čo by sme sa mohli z tohto konfliktu naučiť. Na začiatku bola táto „analýza hádky“ háklivou záležitosťou, ale neskôr nám zali byť v takýchto situáciách uvoľnenejší. Niekteré konflikty sa však opakovali pravidlom predsa len priniesla osoh. Mne sa videlne. Hlavne tie, kde išlo o naše deti. páči výraz „mierový rozhovor“, ktorý použil vo svojej knihe „Manželský život – milovať manželstvo“ Bill Hybels.

Pri našich mierových rozhovoroch sme zistili, že existujú rôzne dôvody na konflikt, ku ktorým sme museli aj rozdielne pristupovať.

Najprv sme si všimli, že hádka sa často u nás spúšťa bezmyšlienkovitými formuláiami a tomu prináležiacim tónom hlasu. „Ty máš vždy...“ alebo „Vždy robíš ...“ – „Nikdy ...“

Kto takéto čosi počuje, začne sa oka-

posolstvách: „Ja cítim, že ...“ – „Zraňuje ma, keď ty...“ – „Pochopil som ťa správne, že ...“ Týmto spôsobom sme naše

konflikty značne zredukovali, po tomto u nás trvalo rozdielne dlho, ale občas k nedorozumeniam a hádkam dochádzalo jedného z nás vyšli vykupujúce slová: „Prosím ťa, odpusti mi ...“

A stres sme mali vždy pred seminármami, v našom životnom štýle, aby sme dokázali byť v takýchto situáciách uvoľnenejší. Narážali na seba rozdielne pohľady na to, čo je pre deti dobré, a to sme si museli roztriediť. Naučili sme sa, že pre pokojný rodinný život potrebujeme zmysluplné pravidlá na všedný deň. Keď sme ich uvedli do praxe, pokoj v rodine sa značne zvýšil.

Tiež nám pomohlo spoznať osobnostný profil toho druhého. S ním sme konečne pochopili, že istým spôsobom správania

sme nemali v úmysle toho druhého nahnevať, ale že ten bol len výrazom nášho prirodzeného štýlu správania

a individuálnych potrieb. Toto nás dovedlo k hlbšiemu chápaniu seba navzájom. Našli sme cestu k prijatiu partnerovej odlišnosti i rozdielnosti detí a každý mohol začať pracovať na vlastných slabostach.

O niekoľko rokov neskôr sme číitali knihu od Garyho Chapmana o rozličných rečiach lásky. (Päť jazykov lásky v slovenskom preklade, dostupné aj v našich kresťan-

ských kníhkupectvách – poznámka prekla- dateľa). Pri nej sme pochopili, že zanedbávanie jazyka lásky u partnera sa podobá to. Nikto mňa nemôže hnevať, ale ja sa hneprázdnej alebo nesprávne natankovanej vám na... Je to len mojím rozhodnutím, ako nádrži auta. Prázdna nádrž lásky vedie na ktorú situáciu zareagujem. Ja sám som k podráždenosti a konfliktom. Ó, ako často zodpovedný za svoje myšlienky a reakcie! sme si zostávali práve v tomto jeden dru- hému dlžní! Nechávali sme jazdiť partnerovu emocionálnu nádrž naprázdno a napriek tomu sme od neho očakávali dokonalý „výkon lásky“. Odvtedy, čo vedome rozprávame jazykom lásky, zobraли sme živnú pôdu niektorým pravidelným konfliktom.

Nová sloboda vo vzťahu

Stále nanovo zažívame na sebe i pri poradenstve, že predovšetkým nespracované zranenia robia človeka precitliveným a vedú k najprudším reakciám. Staré neošetrené rany z manželstva i z detstva či puberty sú driemajúcim potenciálom pre konflikt. Tvarujú totiž náš pohľad na lásku a vedú k prehnaným nárokom na tíavnosť. Rozprávame sa spolu a modlíme sa. partnera. Týmto sú naprogramované skla-

Odpustenie, útecha, pokánie a nové myšlenia prinášajú do života novú slobodu

To bolo úžasné oslobodenie, keď sme a ľahkosť do nášho vzájomného vzťahu. Aby spoznali, že môj partner nie je teraz voči sme sa naučili tomuto procesu, pomáhali mne podlý, ale jeho/jej správanie len nám chápaví poradcovia a dušpastieri. Mu- uvoľňuje spomienku na niektorú starú sím priznať, že je to namáhavý a bolestivý ranu alebo na zažité odmietnutie proces, ale oplatí sa! a nedostatok lásky, a že moja reakcia iba ukazuje prehnane očakávania. Namiesto toho, aby sme začali jeden druhého obvi- ňovať, pokúsili sme sa preskúmať svoje vlastné vzory reakcií. Vystopovali sme tie tódu riešenia konfliktov a doma naozajstný staré rany a pomýlené postoje pokoj? Ak nie, čo s tým chcete urobiť? a popracovali na nich.

Kľúčom sa nám stalo ustálené jazykové spojenie „hnevám sa na...“ – a to je presne všeobecne „hnevám sa na...“ – a to je presne vždy nevinny. Ale keď vo mne pri maličkostach alebo omyloch stúpa hnev či zúrivosť a „otvorím si hubu“, je to jasné signál, že ešte nebola vyriešená niektorá stará vec a rana bolí.

Aké kroky potom podniknem?

Poprosím Ježiša, aby mi ukázal skrytý koreň tejto bolesti a objasnil moju prehnanú reak-

Nie každý sa musí takto ťažko učiť ako my. Dnes už sú poradne, dobré knihy a semináre na tieto témy.

Ako ste na tom vy? Máte zažitú zrelú me- vlastné vzory reakcií. Vystopovali sme tie tódu riešenia konfliktov a doma naozajstný

-www.miriam.sk-

OTVORENÝ LIST NEPOCHOPENÉMU

Milý Ježiš,

rozhodol som sa, že Ti napíšem list. Priamo Tebe. V tomto čase píšu „listy Ježiškovi“ iba malé deti. Mám sice už svoj vek, ale mne sa páči byť dieťaťom. Občas mám túžbu, aby som sa ním novovo stal. Veď aj Ty si povedal, že nevojdeme do nebeského kráľovstva, pokiaľ sa nestaneme znova deťmi...

Okrem toho sa mi zdá spravod-

livé, aby sme Ti my, ľudia, odpovedali na množstvo listov, ktoré si nám poslal alebo ustavične rôznym spôsobom posielalaš.

Vieš aký je rozdiel medzi listom, ktorý je adresovaný Tebe a listom, ktorý je adresovaný bežným ľuďom ako som ja? Určite to vieš! Ty ho čítaš ináč. Ty čítaš aj medzi riadkami a počúvaš naše srdce. Preto vieš ísť ku koreňom našich problémov a vieš vystihnúť pravý a hlboký zmysel našich slov.

Milý Ježiš, naše dejiny- tie do ktorých si sa chcel sám vteliti- sa zmietajú v chaoze nedôvery, dvojzmyselností, neistôt a predsudkov. Ver mi, nie je vždy jednoduché žiť v našej dobe.

Zmysel mnohých vecí sa stratil... Aj symbol jasličiek, ktoré si vnukol aby urobil svätý František z Asissi v Grecciu. Neviem si predstaviť, aj napriek ich slávnej večnej platnosti, ako ich zaradiť do histórie našej doby... Hrozí im, že sa stanú (ak sa už aj nestali) neplodnou a mŕtvou tradíciou. Je fakt, že mnohí z nás dávajú pred nimi prednosť vianočnému stromčeku.

V jednom „liste“, čo si dal napísati apoštolovi, lekárovi Lukášovi a v ktorom si nás chcel oboznámiť s podrobnosťami svojho

narodenia, som čítal: „Dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Spasiteľ, Kristus Pán!... a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“ Ked' sa rozhliadam okolo seba, nenachádzam slúbený pokoj, ktorý si nám prišiel dať... Nesmierne množstvo vojen ničí celé národy a obyvateľstvo zeme (tej zeme, ktorú si stvoril)... Potraty, mafie, zlodejské bandy, sexuálne zvrhlosti, násilnosti na deťoch, opustení starí ľudia, narkomani, nemocní na AIDS, bezdomovci... To všetko Ti nič nehovorí? Alebo sa skončila Tvoja láska k nám?... Ale akoby si nás mohol nemilovať, ked' si sa pre nás narodil, stal si sa človekom a bol si ukrižovaný ako hocijaký zločiniec?... Tak mi povedz, prečo je toto všetko!... Máme azda hľadať príčinu v sebe? Ked' si sa narodil, Tvoji anjeli spievali: „Sláva na výsostiah Bohu a na zemi pokoj...“ Tým, ktorý prináša pokoj medzi nás si Ty? Ak je to tak, potom rozumiem: ak pokojom- pravým pokojom- si Ty, znamená to, že ešte nie sme Tebou plní... Nie všetci Ča prijali... Prosím Ča, daruj nám teda svoj pokoj... Vlej do nás svojho Ducha, ktorý by v nás prebúdzal smäd po ňom... Aby sme po ňom túžili tak, ako

jeleň túži po prameni!...

Vieš, tiež veľmi prapodivne vyzerá, keď si sa chcel narodiť v chlieve a keď si chcel mať silou-mocou miesto kolíske jasle... Úžasné! Najskôr slávnostne anjeli zvestujú o Tebe, že si Kristus Pán, predstavia Ťa ako Pána vesmíru a Kráľa kráľov- až tak, že to vyráža dych Herodesovi a vyburcuje jeho strach a hnev – a potom sa narodiš v chlieve!

Ja neviem (a môžem si to iba predstaviť) ako reagovali mudrci, ktorí sa Ti prišli pokloniť. Boli to predsa králi! Ale je isté, milý Ježiš, že si nielen kľakli a poklonili sa Ti, ale že to urobili v chlieve! Kto vie, či sa okázalé a nádherné rúcha Gašpara, Melichara a Baltazára nezašpinili od volského a oslieho hnoja!...

A keď si pomyslíš, ako sa Jozef a Mária, Tvoji pozemskí rodičia, museli namáhať, aby vôbec našli tento chliev! Načo potom všetka tátó chudoba?... Odpoved' so nášiel v krásnej básni Lamberta

NARODIL SOM SA, ABY SI SA VEDEL ODPÚTAŤ OD SEBA. NARODIL SOM SA CHUDOBNÝ, ABY SI MA MOHOL POKLADАŤ ZA JEDINÉ BOHATSTVO. NARODIL SOM SA V CHLIEVE, ABY SI SA NAUČIL POSVÄCOVAŤ KAŽDÉ PROSTREDIE..."

Nobeniho *Prečo som sa narodil.* Boh v nej hovorí: „Narodil som sa, aby si sa vedel odpútať od seba. Narodil som sa chudobný, aby si ma mohol pokladať za jediné bohatstvo. Narodil som sa v chlieve, aby si sa naučil posväcovať každé prostredie...“

Nechcel si azda tajomným spôsobom spojiť chudobu betlehemskej jaskyne so svojim krížom? Podľa toho čo hovorí Pavol, žid z Tarzu (ktorého si obrátil na ceste do Damsku), sa mi zdá, že je to tak. On (to myslí na Teba, milý Ježiš) obe časti (židov aj pohanov) spojil v jedno ľudstvo, vyjednal

pokoj a z dvoch národov urobil jediného nového človeka... Krížom uzmieril obe strany s Bohom v jednom tele, aby tak sám na sebe urobil koniec onomu nepriateľstvu.

Je pravda, Ježiš, že každý rok- keď sú Vianoce- hovoríme o Tvojich chudobných... Ale obmedzujeme sa iba na to, lebo chudobní stále zostávajú chudobní mi... Dokonca sú čím ďalej chudobnejší... Je to výsledok sebeckej chamtivosti niekoľkých?... Áno, niekoľko málo jednotlivcov je stále bohatších a bohatších... a profituje z chudoby iných..., Mal si pravdu, keď si nás upozorňoval, že núdznych budeme mať vždy medzi sebou.

Chceš, aby sme Ťa spoznali v úbohom človeku uväznenom v temných putách drog... a prijali Ťa... Aby sme Ťa spoznali v strachu chorých na AIDS... a prijali Ťa... Aby sme Ťa spoznali v zúfalstve bezdomovcov, nezamestnaných a hladných...

a prijali Ťa... Aby sme Ťa spoznali v osamotenosti starých ľudí,... v smutných očiach znásilnených chlapcov a dievčat,... v kúskoch mäsa, ktoré zostali po potratoch usmrtených detí... a prijali Ťa... Aby sme Ťa spoznali v ľuďoch, ktorí sú odstrkovani len preto, že sú iní... a prijali Ťa... Ježiš, nechceš, aby sme iba hovorili o chudobných, pretože v tomto čase je to móda...

Pred niekoľkými rokmi som počul myšlienku don Lorenzo Milaniho, kňaza, ktorý hovoril, že „je potrebné pomáhať chudob-

ným, ale nie pomáhať sebe (zaistovať si kariéru) pomocou chudobných". Bude táto veta niečo znamenať pre našich politikov, vládnych činiteľov, či ekonómov?

Ako mám vnímať ľudskú chudobu tvárou tvár k Tvojej chudobe? Ako mám oslavovať Tvoju vianočnú chudobu?...

Milý Ježiš, napokon sa Ťa chcem spýtať ešte na jednu vec: prečo cez tento vianočný čas nepošleš plačúcim, trpiacim a chudobným posolstvo, ktoré si odovzdal jednému nemenovanému Brazílčanovi: „Dnes v noci som mal sen.

Zdalo sa mi, že kráčam po pláži v sprievode Pána... Na obrazovke noci sa mi premietli všetky dni môjho života... Zvlášť som si všimol, že každý deň sa v tomto filme môjho života ukázali dvoje stopy v piesku: jedna moja a jedna Pánova... Šiel so stále ďalej, až som došiel ku poslednému dňu môjho života... Otočil som sa, ešte lepšie som sa pozrel na film a zistil som, že v niektorých miestach bola na piesku iba jedna stopa... Pripadala na najťažšie dni môjho života... Boli to dni najväčej úzkosti, strachu, utrpenia, zápasu alebo

bolesti...

Vtedy som sa obrátil na Pána a spýtal som sa ho: „Pane, Ty si mi povedal, že budeš so mnou po všetky dni môjho života a ja som súhlasil a slúbil som, že budem žiť s Tebou. Ale prečo si ma nechával samého práva v najťažších chvíľach môjho života?“

A Pán odpovedal: „Syn môj, milujem Ťa nekonečnou láskou... Naozaj som Ti slúbil, že budem s Tebou stále, po celej ceste Tvojho života,... že Ťa neopustím ani na chvíľu... A naozaj som Ťa nenechal osamoteného... V dňoch, v ktorých si videl iba jednu stopu v piesku, som Ťa niesol v náručí...“

Milý Ježiš, práve preto, že Ťa nedokážem pochopiť, Ťa mám veľmi rád.

A keď sme pri láske, sme vlastne pri zmysle Vianoc, ktoré hovoria, že láska jestvuje, že láska je bytostná, že láska je Boh a že Boh je taký láskový, že prichádza v Ježišovi Kristovi. To je vlastne základné posolstvo Vianoc. Je to posolstvo, ktoré je vlastne vždy aj o daroch. Skutočné dary, ktoré sú medzi ľuďmi, sú vlastne zahrnutu sprítomnením toho daru, že Boh je láska a v láske nám darúva svojho syna.

bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský

UŽ VIEŠ PREČO?

2

Zaujímalo by ma, ako je možné, že Pán Ježiš prešiel fyzickou smrťou, keď smrť do sveta vstúpila až ako dôsledok (prvotného) hriechu, a ten sa predsa na Ježiša nevzťahoval. Čo si tu neuvedomujem?

Budem reagovať na Vašu otázkdu: neuvedomujete si dosah Ježišovej kenózi. Apoštol Pavol vo veľmi známom hymne z listu do Filipov (porov. Flp 2,5-11) píše:

⁶*On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridŕžal sa svojej rovnosti s Bohom,*

⁷*ale zrieckol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pohľadaný za človeka.*

⁸*Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť,*

až na smrť na kríži.

Zámerne som zvýraznil slovo zrieckol, v gréckom teste je ekenósēn. Kenosis znamená doslova „vyprázdenie“. Čiže Ježiš sa sám zbavil výhod, ktoré mu poskytovala jeho božská prirodzenosť, a vzal na seba porušenú ľudskosť. Vtelenia sa neodohralo pred stvorením, ale pred 2000 rokmi. Fyzická smrť ako taká nie je dôsledok prvotného hriechu, ale osobne by som za dôsledok hriechu pokladal to, že je pre nás ľažké vidieť smrť ako „príchod ciela“. Už v Gn 3,19 (porov.) je „navrátenie do zeme, z ktorej bol človek vzatý“ podané ako vyslobodenie z „potu tváre“, ako faktické zavŕšenie života. Smrť, o ktorej sa hovorí ako o následku „trhania zakázaného ovocia“, sa dá skôr chápať ako smrť duchovný—odlúčenie od Boha.

-Petr Šikula-

DOBÚR CHUŤ!

RECEPTY STARÝCH MÁM

P I V N É R O Ž K Y

*Cesto: 50 dkg Hladkej múky, 1 ČL soli, 1 dcl oleja, 5 dkg droždia, 3 dcl mlieka, 1 ČL kryštál. cukru
Na potretie: 3-5 cesnakov, Hera*

Postup: z droždia, mlieka a cukru urobíme kváskok, necháme vykysnúť. Spravíme si cesto s múkou, kváskom, soli a olejom. Necháme vykysnúť. Rozdelíme na 2 časti. Rozvalíkáme na guľatý plát hrubý asi 3-4 mm. Ten radličkou rozdelíme na 12 častí (akoby ste krájali tortu). Heru roztopíme,

pridáme do nej prelisovaný cesnak. Potrieme ním rozvalkané cesto a jednotlivé trojuholníčky zrolujeme od širšej časti po špic. Prenesieme na plech vystlaný papierom na pečenie. Vtedy zapneme trúbku na 200-220 stupňov. Kým sa vyhreje, rožteky pekne nakysnú. Natrieme ich žltkom a posypeme nastrúhaným syrom, makom alebo sezamom. Kto ako chce. Pečieme do zlatova asi tak 20-25 min. Tieto rožky sa síce volajú pivné ale žiadne pivo v nich nie je. To sa len vráví.... je to chutné pri pivku alebo vínu ako slaná chuťovka.

ZNAKY

Znakmi sú slová, obrazy a niečo iné, zmyslami vnímateľné, vyjadrujúce nejaký poukaz, posolstvo. Sú znaky, ktoré sú na vyjadrenie slabé, spočívajú len na konvenции a mohli by byť stvárené aj celkom inak, ako napríklad niektoré dopravné značky. Poukazujú na čosi, čo s nimi nevyhnutne nesúvisí. Silné znaky však vyjadrujú podstatu, hĺbku, bytie toho, čo označujú. Takým silným znakom je tvár človeka. Hovorí čosi o charaktere a duchovnej hĺbke toho človeka, ak sa nepretvaruje.

Znaky sa nazývajú aj symboly. Slovo symbol pochádza z gréckeho „symballo“. Vyjadruje zapadnutie do seba dvoch oddelených častí celého predmetu. Pôvodne sa tým označovali dve rozlomené časti prsteňa, palice alebo podobných rozdelených vecí. Poslúžili ako znaky poznania a dôvery, ak sa, napríklad, posol mohol preukázať takouto jednou časťou adresátovi, ktorý druhú časť držal v rukách.

Symboly privádzajú človeka do hĺbky, do srdca vecí. Každá vec, ktorá sa prezentuje bez pretvárky, je reálnym symbolom, výrazom vlastnej hĺbky svojho bytia.

To platí aj pre človeka. Tvrdenie, ktoré dnes často počuť, že niečo je len symbolické, sa nehodí, ak znak a označované vnútorné súvisia. Slovko „len“ má svoje opodstatnenie až potom, ak je reč iba o svojvoľnom znaku, o čisto konvenčnom symbole.

Uvažujúc očami kresťanskej viery, celá skutočnosť sveta je symbolom, ktorý poukazuje na Boha, ktorému svet vďačí za svoje bytie a trválosť. Aj Ježiš Kristus v najradikálnejšom zmysle slova je symbolom nebeského otca. „Kto vidí mňa, vidí Otca,“ hovorí on sám v Jánovom evanjeliu (14,9).

Symboly odhaľujú skutočnosť, sú klíčom k tajomstvu. Zároveň však zastierajú hlboké vrstvy skutočnosti a ponechávajú ich v dimenzií tajomstva. Upozorňujú na to, že svet pri všetkých meradlach rozumu je a zostáva tajomstvom. Ak nám viera sľubuje, že raz budeme pozerať na Boha, potom tým myslí iba to, že ho zažijeme definitívne ako tajomstvo, ako „nevycerpateľné svetlo“, a v tom bude naša blaženosť.

KEBY BOLO MOŽNÉ VIDIEŤ DUŠU V STAVE MILOSTI, BOLA BY TAKOU KRÁSNOU, ŽE BY JU POKLADALI ZA SAMÉHO STVORITEĽA.
(Terézia z Avily)

STAROSŤ O KRÁSU BOŽIEHO DOMU A STAROSŤ O BOŽÍCH CHUDOBNÝCH SA NEDÁ DELIŤ: ČLOVEK POTREBUJE NIENOV ČO OSOŽÍ, ALE AJ ČO JE KRÁSNE, NIENOV VLASTNÝ DOM, ALE AJ BLÍZKOSŤ BOHA A JEJ ZNAKY... (kardinál Ratzinger)

*Pozývam ťa na jasličkovú pobožnosť,
ktorá sa uskutoční dňa 25.12. o 15:30
vo farskom kostole v Červeníku, bude
sa podávať aj vianočný punč.*

Účinkujú:

*LH Malí huslíci, Spevokol, LH Mladí huslíci, Muzika
Heskovci, Detie MŠ*

downloaded from pickywalls.com

Vinšujeme vám na tieto sviatky. Ponajprv šťastie, zdravie, hojne božské požehnanie, na poli úrody, v stodole plnosť, v komore hojnosť, v pitvore svornosť a v izbe lásku. Úprimnosť a na dietkach radosť, aby ste boli veselí, tak ako v nebi anjeli. Krásne Vianoce vám praje redakcia nášho časopisu.

Novoročné prianie

Všetkým našim čitateľom prajeme to, čo sa má priať.

Nech sa stane to, čo sa má stať! Aby človek človeka v úcte a láске mal! Aby nikto z Vás sám nezostal! Aby sa každý deň bolo s kým smiať! Aby každý mohol kus chleba do dlaní vziať! Aby všetkým zdravie, šťastie, láska a pohoda slúžili! Aby Vás starosť, zloba, závisť a chamtivosť obišli! Aby ste iba od radosti plakali a takto príjemne aj nastávajúci rok 2012 a všetky ďalšie prežili!

Nech Vás Božie požehnanie sprevádza a Vaše cesty nech sú priame. Rozdávajte pokoj, radosť a lásku, aby Vás všade radi mali. A ak prídu ťažké chvíle, nech ich pokojne s Božou pomocou vyriešite. To vám zo srdca praje

SV. ALFONZ MÁRIA DE LIGUORI: „POVINNOSTOU KŇAZA JE NIELEN VYKORENIŤ HRIECHY Z DUŠÍ... (TAJNICKÁ)

	Úder spôsobujú ci smrť	2	Kopanica	POMOC: lk, Ijui, Hric P., lunch, Pasi	Spevavé vtáky	Rozhlasový symfonický orchester (skr.)	Abtesla (zn.)	Zákerná, klamlivá	3	Koniec modlitby
Nasával				Gymnastick é náradie						
				Určení						
Nie stará drevina										
Pílico							Zdôraznen ý český			
							Zámedzia			
Na to miesto, tam			Neón (zn.)				Patriaci Adi			
			Kód Ukrajiny				Zvieracie končatiny			
Rieka v razili					Obed, po anglicky					Auto (fud.)
					Hudobná značka					
Judejský kráľ				Nakrúca						
				Snívajú						
Vápnik (zn.)			Severské kopytníky							
			Eduard (dom.)							
Vojenské odvody (zastar.)							Kocúr, po rusky			
							Nafákal, vydesil			
Poskytuju radu							Indonézsky ostrov			
							Lístky z okvetia			
Domáce meno Adely					Potreba futbalistu					
					Náš cyklokrosá					
Oxid nikelnatý					Hudbný (skr.)					
					Šúchajú					
Nech, po česky			Znásal utrpenie							
			Kinder und							
Kryptón (zn.)	Oživovali									
1										
Obyvateľ Ruska				Drh loptovej hry						

	Zbalila som (hovor., zastar.)	1	Prepracuj	Sv. JÁN Bosco: „Odporúčam vám, aby ste niesli svoj kríž ochotne, ako to chce svätá Božia vôľa, a aby ste ho niesli ra- dostne a ... (TAJNIČKA)				Chytil do rúk	3	Akváriová rybka
Slovenské národné povstanie (skr.)							Zámocká veľmoc			
Čisti vo vode, prepieraj							Lesklý náter			
Športový kód Azerbajdž- anu				Obyvateľ írska	Pomôcky: rd, AZE, mentorí	Diera v zemí	Prejavuj sa			
Druh jemného korenia					Papier, po česky					
Silný muž, Kolos					Prasnica					
Všeobecná úverová banka (skr.)				Číselné jednotky Renáta (dom.)						Pyšne
Anno Dominii (skr.)			Horná končatina Nos matky				Juvenilný hormón Hôrny vták			
Tenké platničky						Zábava (hovor.) Znemožnu- jú				
Ženská podoba mena Alan					Pocit potreby Borovica					
Vrstva zemského obalu				Bendžo Súhrn pravidiel						
Pookrej				Uvádzacia čästica Ohľaduplnosť						Sol' kyseliny azidovodík ovej
Mravokárc- ovia (pejor.)						Rádium (zn.) Ponáraj				
	Severozápa- d (skr.)	Taví kríženec Kód Rumunska			Aromatická rastlina 49 rím. Číslicami					
2						Pookrej				
Neodišiel						Červený, po anglicky				

Tento poznáte?

Rodičia majú dve deti. Jedno riadneho pesimistu a druhého veľkého optimistu. Na Vianoce chcú rodičia deti vyskúšať. Pesimistovi vykúpia obchod s hračkami a optimistovi dovezú do izby fúru konského hnoja. Zazvonia na zvonci a deti bežia do izby pozriť darčeky. Z izby pesimistu sa ozýva pláč.
- Tol'ko darčekov, všetci mi budú závidieť, hračky sa budú kazit' a tol'ko bateriek ide do nich!

Z izby optimistu sa ozýva smiech. Ked' prídu do izby, optimista sa prehŕňa v hnoji a vraví: - Tol'ko hnoja, tu musí byť niekde koník.

Janko dostal k Vianociam veľkého bernardína. Chvíľku sa pokúšal si s tým štvornohým obrom hrať, ale potom sa obrátil na svojich rodičov s otázkou: „Dali ste toho bernardína mne alebo ste dali mňa tomu bernardínovi?!“

Z rozhovoru susedov: „Na Vianoce si kúpim borovičku. Máš pravdu. Smrek hned' opadáva.“

Uvažuje čadčiansky nezamestnaný na Štedrý deň: „Veru, veru, život je tăžký. Narodil som sa na Kaprovej ulici, bývam na Rybnej a nemám ani na slanecky!“

„A čo by si si priala na Ježiška, Anička?“ „Ach mami, poznáš Jožka Slivku?“

Policajt sa rozhodne, že si uloví vianočného kapra.
Zobral náradie a začal sekáť dieru do ľadu.
Odrazu príde za ním jeden pán a kričí:
- Okamžite prestaňte sekáť do toho ľadu!
- Akým právom mi to zakazujete?
- Právom správcu zimného štadióna!

Janko sa na Vianoce pýta otca:
- Oco, vieš, ktorý vlak najviac mešká? No predsa ten, čo si mi slúbil minulé Vianoce.

